

DOLENJSKI GOZDAR

glasilo delavcev
gozdnega gospodarstva
novo mesto

LETNIK XXIII

NOVO MESTO, DECEMBER 1986

ŠTEVILKA 8

Spravilo z žičnicami

Žični žerjav s stolpom Urus M III — special 600-2,5 na kamionu TAM 170-T14 in izkušnje z njim pri Gozdnem gospodarstvu Novo mesto.

2.2. Kratek opis pravilne naprave in tehnični podatki

Žični žerjav Urus M III-special 600-2,5 (v nadaljevanju Urus) je

večbobenski žični žerjav s stolpom, visokim 9,5 m, izdelek avstrijskega proizvajalca Hintereggerja iz Beljaka (Villach). Služi za spravilo lesa (navzgor ali navzdol) na kratkih in srednjih razdaljah do 600 m in ima največjo koristno nosilnost na tej razdalji 2,5 t. Po potrebi se pravilna razdalja lahko

poveča tudi do 800 ali 900 m, vendar se v tem primeru zmanjša koristna nosilnost na 2 oziroma 1,5 tone. Ima več bobnov: boben za nosilno vrv, boben za vlačilno vrv, boben za povratno vrv, boben za montažno vrv in 4 bobne za sidrne vrvi.

(Nadaljevanje na 74. strani)

1. Uvod

Gozdno gospodarstvo Novo mesto, ki se razprostira na jugovzhodnem predelu Slovenije, ima na strmejših severnih pobočjih gorskih masivov Gorjancev in Kočevskega Roga tudi nekaj izrazitih žičničarskih terenov. Na takih mestih uporabljamo za spravilo lesa žične pravilne naprave (žičnice) že od leta 1949. Takosmo pri GG Novo mesto od 1949 pa do danes uporabljali šest različnih tipov žičnic, in sicer:

- klasično stabilno žičnico z neskončno vrvjo — tip Tolminka,
- žični žerjav KS-1,
- žični žerjav Hinteregger A-2,
- žični žerjav Hinteregger D-2 (po potrebi še uporabljen),
- tribobenski vitel 3 BV-250,
- večbobenski žični žerjav Urus M III-special na kamionu TAM 170-T14 4x4.

Medtem ko je zaradi razvoja tehnike in tehnologije dela v gozdarstvu prvih pet žičnih pravilnih naprav prenehalo obratovati, pa skušamo Urus M III-special zaposliti kar najbolj intenzivno, o čemer govori pričujoči sestavek.

2. Večbobenski žični žerjav Urus M III-special 600-2,5 na kamionu TAM 170-T14 4x4

2.1. Razlogi za nabavo

Načrt za novomeško gozdnogospodarsko območje za obdobje 1981—1990 je pokazal, da znašajo potrebe po spravilu lesa z žičnicami 100.000 m³ v desetih letih. Glede na te potrebe, kot tudi glede na željo po nabavi prenosne pregibne sodobne žične pravilne naprave, je GG Novo mesto nabavilo večbobenski žični žerjav Urus M III-special 600-2,5 na kamionu TAM 170-T14 4x4. Omenjeno pravilno napravo nam je uspelo popolniti, sicer ne v celoti, v začetku leta 1983, in takrat smo začeli z njo tudi obratovati.

**Srečno, zdravo
in uspešno novo leto!**

samoupravni organi
družbenopolitične organizacije
poslovodni organi
uredništvo

Izvedba special se razlikuje od standardne predvsem v višjem stolpu (za 1 m) in večji zmogljivosti bobnov nosilne in vlačilne vrvi.

Urus M III-special se montira lahko na katerokoli vozilo s koristno nosilnostjo, šasije okoli 7.000 kg in močjo motorja 110 KW (150 KM). V našem primeru je montiran na vozilo Tovarne avtomobilov Maribor, TAM 170-T14 ODG 4x4. Za pogon služi motor lastnega vozila, kamiona TAM, moči 125 KW (170 KM). Prek menjalnika in posebnega razdelilnega menjalnika se odvaja prenos moči na žičnico Urus in na prednja in zadnja kolesa kamiona. Pogon vseh bobnov, razen bobnov za sidrinske vrvi, je hidravlični s pomočjo hidromotorja firme Lindo, z zmogljivostjo črpalke 100 l/min, pri 1000 obratih na minuto.

2.2.1. Ostali tehnični podatki

— V komplet pravilne naprave Urus je moč v načelu vključiti katerikoli voziček (maček), vendar imajo prednost avtomatski. V našem primeru sta to avtomatska vozička: Baco 3 t (tip BK 30-2R) in Koller 2,5 t (tip SKA 2,5).

— Avtomatski voziček Koller je težak 250 kg, Baco pa okoli 350 kg.

— Največkrat vlačimo les navzgor, čeprav je možno, vendar zelo zamudno, tudi vlačjenje na-

vzdol. V tem primeru lahko uporabimo poseben voziček za spravilo (za vlačjenje navzdol).

— Nosilni steber dvigamo hidravlično s pomočjo motorja kamiona, ki nam služi tudi za nape-njanje nosilne vrvi.

2.2.2. Uporabljene vrvi in zmogljivost bobnov:

— za nosilno vrv	Ø 22 mm	630 m
— za vlečno vrv	Ø 12—13 mm	700 m
— za povratno vrv	Ø 13 mm	1500 m
— za montažno vrv	Ø 6 mm	1300 m
— vrvi za sidranje	Ø 20 mm	4 vrvi po 70 m

Priporočljiva je uporaba vrvi z rušilno trdnostjo 160—180 kg/cm².

2.3. Organizacija dela

— Organizacija dela je običajno 1 + 2, kar pomeni poleg strojnika (žičničarja) še dva delavca (žičničarja), in sicer enega na sečišču za zapenjanje in enega na zgornji postaji za odpenjanje in od-mik sortimentov. Če je na zgornji postaji malo prostora za odlaganje lesa, pa lahko organiziramo delo s štirimi delavci (1 + 3). V tem prime-ru vlačimo les izpod nosilke posebni traktor, opremljen z vitlom.

— Sporazumevanje delovne skupine je ob montaži in demon-taži običajno s pomočjo toki-vokija, med obratovanjem pa z radiofonom.

— Za odvoz lesa je potrebna več ali manj stalno ustrezno opremljena transportna kompozici-ja.

— Ostalih organizacijskih dejavnikov (prevoz ljudi, prehrana itd.), ki so seveda tudi potrebni za učinkovitost pravilne naprave, ni treba obravnavati na tem mestu.

3. Dosedanje izkušnje

3.1. Območje dela

V letih 1983—1985 je žični žerjav Urus delal pretežno na območju Gorjancev v gospodarski enoti Gorjanci. Vse linije, v dolžinah od 400 do 600 m, so bile montirane na terenu s padcem okoli 60 odst. Delali smo v vseh letnih časih in delo prekinjali le zaradi večjih okvar, vremenskih ovir in drugih opravičljivih vzrokov. Debelina in teža lesa (prezrela bukovina) sta narekovali sortimentno in poldebelno metodo izdelave, vendar tako, da je bil še vedno možen odvoz z gozdarsko transportno kompozicijo (kamion z 2-osno polpri-kolico), s skupno neto nosilnostjo 23 ton.

3.2. Analiza dela

Analiza dveletnega dela s spravilno napravo Urus (1984—1985) je pokazala tole:

Skupno je bilo v tem času	
spravljen, pretežno listavcev,	
6.156 m ³ lesa, od tega:	
leta 1984	3.234 m ³
leta 1985	2.922 m ³
povprečno letno	3.078 m ³

Razpoložljive delovne ure stroja, ki so znašale v 2 letih po 8 h/dan 4384 ur, so bile izkoriščene takole:

	v 2 letih ur	v 1 letu ur	odst. dni	
skupaj razpoložljivo:	4.384	2.192	274	100,0
— premik pravilne naprave	44	22	2,7	1,0
— montaža	278	139	17,4	6,3
— demontaža	142	71	8,9	3,3
— spravilo lesa-voznja	1.657	828,5	103,6	37,8
— tekoča vzdržev. in popra- vila med delom (stroj, vrvi, voziček)	293	146,5	18,3	6,7
— ostali zastoji in popra- vila med delom	146	73	9,1	3,3
— dvakrat veliko popravilo vozička	386	193	24,1	8,8
— vremenske ovire — dež	460	230	28,8	10,5
— dopusti	386	193	24,1	8,8
— ostali neizkoriščeni čas in ostali zastoji (zimsko slabo vreme, bolnišnica in podobno)	592	296	37,0	13,5

Razmerje med časom spravila in premika (montaže-demontaže)

Od skupno porabljenega časa za spravilo, premik, montažo in demontažo stroja 1280 ur, oziroma 160 dni na leto, vključujoč produktivni in neproduktivni (dodatni) čas, odpade na:

a) spravilo — voznja 1000 ur oz. 125 dni/leto ali 78 odst.

b) premik, montaža, demontaža 280 ur oz. 35 dni/leto ali 22 odst.

skupaj (a + b) 1280 ur oz. 160 dni/leto ali 100 odst.

Povprečno število delovnih dni stroja na leto:

a) povprečno letno število delovnih dni brez montaže in demontaže 125 dni

b) povprečno letno število delovnih dni z montažo in demon-tažo 160 dni

Povprečni dnevni učinek spravi-lne naprave:

a) na delovni dan brez montaže-demontaže (3.078:125), zaokrože-no = 25 m³

b) na delovni dan z upošte-vanjem montaže-demontaže (3.078:160) zaokroženo = 19 m³.

3.3. Ugotovitve

Iz podatkov pod 3.2 je moč ugotoviti:

Povprečno letno spravljen količina lesa 3.078 m³ je majhna, saj znaša komaj dobrih 50 odst. normalno spravljen količine. Le-ta naj bi znašala pri normalnem številu delovnih dni (za žičničarske razmere dela) 160 do 170 dni, pri povprečnem dnevnem učinku 30 do 35 m³, okoli 5.000 do 6.000 m³ letno.

Koriščenje letno razpoložljivih delovnih dni (274), pri povprečno spravljeni letni količini lesa 3.078 m³, ni povsem zadovoljivo.

Čas (montaža in demontaža), ki znaša povprečno letno 35 dni, je prevelik. Bilo je namreč letno razmeroma malo stojišč in linij (3 oz. 10). Ta podatek nekoliko opravičuje težave pri sidranju.

Razmeroma veliko je tekočega vzdrževanja, popravil ter ostalih zastojev med delom, saj znašajo leti skupaj kar 27,4 dni na leto, oziroma 10 odst. razpoložljivega delovnega časa.

Prevelik je tudi zastoj zaradi popravil vozička (24,1 dni letno, dve veliki okvari).

Vremenske ovire so za naše razmere kar v zadovoljivem obsegu 28,8 dni letno.

Prevelik delež zavzemajo tudi zastoji stroja zaradi letnega dopusta (24,1 dni), ker ni rezervnih žičničarjev.

Z ozirom na prejšnje ugotovitve (preveliki zastoji) je tudi delež povprečno letno izkoriščenih delovnih dni stroja premajhen, saj znaša le 125 dni, oziroma zaokroženo le 46 odst. od razpoložljivih dni (274) na leto.

Z ozirom na prejšnje ugotovitve je tudi povprečni dnevni učinek stroja 25 m³/dan oziroma 19 m³/dan premajhen.

3.4. Težave, s katerimi smo se srečevali

Med dveletnim delom smo se srečevali z objektivnimi in subjektivnimi težavami. Pri tem pa, žal, objektivnim težavam večkrat nismo bili kos.

Kljub dobrim pripravam (tri delavce smo predhodno izobrazili za žičničarje) je celotna ekipa, razen enega delavca, v roku enega leta zapustila žičničarska dela. Nismo povsem ustreznih ljudi pa tudi delo žičničarja je verjetno premalo vrednoteno.

Privajanje ljudi (ekipe) na nov stroj in pridobivanje izkušenj je počasno.

Kljub dokaj dobri proučitvi nadgradnje Urusa na kamion TAM, saj smo nabavljali stroj trije GG istočasno, je vseeno prišlo do spopolnjevanja nadgradnje v tehničnem, varstvenem in ergonomskem pogledu; varnostno oceno je podal Inštitut za gozdno in lesno gospodarstvo Slovenije.

Spričo omejene denarne kvote za uvoz Urusa in dolgotrajnega postopka uvoza rezervnega vozička (uvoz je trajal 2 leti) smo bili dve leti brez rezervnega vozička.

Zaradi neveljavi novih delavcev so bile, razumljivo, tudi okvare velike, kljub večji zavzetosti strokovnjakov.

3.5. Ukrepi

Ukrepi, ki jih je potrebno (in smo jih večinoma že) uresničili za zmanjšanje zastojev, oziroma povečanje produktivnosti, so naslednji:

— skrbeti za delovno ekipo pri izobraževanju, nagrajevanju, zagotoviti rezervne ljudi,

— povečati delovno disciplino, ki je nasploh na nizki ravni,

— pripravo dela, ki je bila sicer že do sedaj dokaj dobra, še izboljšati,

— nabaviti rezervni voziček (realizirano že leta 1985),

— preskrbeti za zadostno zalogo potrošnega rezervnega mate-

riala (vrvi, zanke, montažni material itd.),

— skrbeti za zmanjšanje zastojev zaradi organizacijskih slabosti (odvoz, okvare itd.),

— redno pregledovati spravljalne naprave (žičničar, komisija).

Zaključek

Spravilo z žičnimi spravnimi napravami, žičnicami, je zelo drago in zahtevno opravilo. Zahteva kar največjo zavzetost

strokovnjakov, posebno delovno ekipo (žičničarji) in nabavo drage specialne tehnične opreme. Žičnice uporabljamo le tam, kjer spravilo z drugimi pravnimi sredstvi ni možno, oziroma ni ekonomičnejše. Z organizacijskimi in vsemi drugimi ukrepi skušamo vplivati na povečanje dnevnih in letnih učinkov ter tako napraviti spravilo lesa z žično napravo gospodarnejše.

JOŽE KURE, dipl. gozd. inž.

O umiranju gozdov v zborih novomeške občinske skupščine

Vsi trije zbori občinske skupščine Novo mesto so na zadnjih sejah na pobudo izvršnega sveta obravnavali informacijo o umiranju gozdov v VII. novomeškem gozdnogospodarskem območju.

Informacijo so pripravile strokovne službe naše delovne organizacije. Z njo smo hoteli obvestiti najodgovornejše izvršne in samoupravne organe v občini o stanju, vzrokih in posledicah umiranja gozdov. Spodbudno je, da je izvršni svet ob obravnavi informacije

pripravil tudi poročilo o onesnaženosti zraka na območju občine in predlog, kako onesnaževanje zmanjšati. Povečano bo število merilnih mest onesnaženosti, izdelan bo kataster onesnaževalcev zraka v občini, in na osnovi ugotovljenega stanja bodo izdelani ustrezni sanacijski programi.

Vsi trije zbori so poročilo o umiranju gozdov, s predloženimi ukrepi znotraj delovne organizacije in predloženim programom za ugotavljanje stanja zraka, sprejeli.

Kako bomo ukrepe izvajali, pa je odvisno od nas v delovni organizaciji, kakor tudi od ustreznih organov občinske skupščine. Vsekakor pa je potrebno pozdraviti odločitev izvršnega sveta občine, da se je odločil, da o stanju gozdov obvesti najvišji samoupravni organ občine. Nedvomno je s tem dokazal, da se zaveda resnosti položaja, v katerem se nahaja eno od pomembnih področij posebnega družbenega pomena.

STANE ŽUNIČ, dipl. inž.

Predstavitev oddelka za gozdno tehniko inštituta za gozdno in lesno gospodarstvo v Ljubljani

Inštitut za gozdno in lesno gospodarstvo Ljubljana je 26. novembra 1986 javno predstavil oddelka za gozdno tehniko v okviru nove organiziranosti inštituta.

Iz GG Novo mesto smo se vabilu za udeležbo odzvali, Jože Kure, Vinko Vidrih, Matija Mazovec in podpisani.

Direktor inštituta Marko Kmecl je uvodoma predstavil novo pridobi-

tivitev inštituta, ki temelji na celovitejšem pristopu k raziskavam na posameznih raziskovalnih področjih kot doslej. Pri tem smatra, da je interdisciplinarnost v raziskovalnem in tudi pri proizvodnem delu življenjskega pomena.

Mag. Andrej Dobre, ki vodi oddelka za gozdno tehniko, je govoril o ciljih in sestavi tega oddelka, mag. Boštjan Košir pa splošno o njegovem razisko-

valnem programu. Sledila je predstavitev raziskovalnih nalog, kar so opravili njihovi nosilci, in sicer:

— B. Košir: Spremljanje in spodbujanje razvoja proizvodnje gozdarske strojne opreme,

— J. Ude: Proučevanje delovnih metod pri pridobivanju gozdnih lesnih proizvodov,

— B. Košir: Proučevanje pridobivanja lesa na težkih terenih,

— M. Medved: Proučevanje pridobivanja lesa v zasebnih gozdovih,

— L. Žgajnar: Proučevanje pridobivanja drevesne in grmovne lesne mase,

— A. Dobre: Odpiranje gozdnega prostora v različnih tipičnih terenskih razmerah v Sloveniji,

— B. Bitenc: Vpliv gozdnih prometnic na gozd in gozdni prostor.

Med krajšo razpravo o predloženem raziskovalnem programu je še posebno prišla do izraza želja po hitrejšem prenašanju izsledkov raziskav v gozdarsko operativno. Če tega ni, prihaja do zastarevanja aplikativne vrednosti izsledkov, v operativi pa rutina vztrajno zamenjuje ustvarjalnost. Slednje pa je, žal, postalo že kar splošna družbeno značilnost.

BOGO ŠPILETIČ, varn. inž.

Na našem območju imamo precej stavb, ki so včasih služile kot logarnice ali kot delavska zavetišča. Časi pa se spreminjajo. Na delo se vozimo vsak dan in večina stavb sameva. Z občasnim načenjanjem, mi pa, kot dobri gospodarji, jih moramo vzdrževati. Na fotografiji je stara gozdarska hiša na Podstencih, ki smo jo letos obnovili. (Foto: B. Miklič)

LETOS JE VELIKO JUBILANTOV

Jubilanti Gozdnega gospodarstva Novo mesto, ki so v letu 1986 izpolnili 10, 20 in 30 let dela.

Letos je prišlo do spremembe samoupravnih splošnih aktov, po katerih se za jubileje šteje vsa pokojninska doba in ne le čas prebit v Gozdnem gospodarstvu Novo mesto. Zaradi tega je jubilarov veliko več kot pretekla leta. Stanje po temeljnih organizacijah je naslednje:

Tozd Gozdarstvo Novo mesto:

	let
1. Ivan Bukovec	30
2. Jože Gašperič	30
3. Martin Kastelic	30
4. Vinko Petan	30
5. Stanko Zagorc	30
6. Anton Fink	20
7. Vida Kulovic	20
8. Marija Markelj	20
9. Jože Rešetič	20
10. Jožefa Šetina	20
11. Peter Šušteršič	20
12. Franc Kojcan	10
13. Srečko Zupančič	10
14. Jože Kranjčič	10
15. Janez Uzman	10
16. Franc Muhič	10
17. Vinko Rudman	10
18. Martin Hočevnar	10
19. Alojz Bratkovič	10
20. Jožica Meglič	10

Tozd Gozdarstvo Straža:

	let
1. Karel Bukovec	30
2. Leopold Gašperič	30
3. Anton Košir	30
4. Jože Levstik	30
5. Jože Mihalič	20
6. Dane Povše	20
7. Stane Skube	20
8. Ivan Šimenc	20
9. Lado Turk	20
10. Ivan Bartolj	10
11. Milan Bradač	10
12. Rafael Fink	10
13. Franc Gorišek	10
14. Janez Gorišek	10
15. Polde Kumelj	10
16. Rudi Murn	10
17. Edi Murn	10
18. Alojz Pavček	10
19. Peter Strašek	10
20. Domine Štravs	10
21. Stanislav Šuštar	10
22. Marija Turk	10
23. Franc Župevc	10

Tozd Gozdarstvo Podturn:

	let
1. Vinko Črnič	30
2. Martin Furlan	30
3. Amalija Gorše	30
4. Rudolf Gorše	30
5. Metod Rom	30
6. Ida Retelj	30
7. Marjan Tomažin	30
8. Jože Avguštin (1944)	20

9. Lovro Aščič	20
10. Jože Bradač	20
11. Alojz Gorše	20
12. Alojz Retelj	20
13. Ilija Sivojnič	20
14. Franjo Filipovič	20
15. Franc Avguštin (1957)	10
16. Slavko Bučar	10
17. Miro Bertole	10
18. Drago Gril	10
19. Jože Gradišer	10
20. Silvo Krese	10
21. Jože Kobe	10
22. Franc Mihalič	10
23. Marjan Pečak	10
24. Slavko Šenica	10
25. Jože Vrtar	10
26. Magda Volf	10

Tozd Gozdarstvo Črmošnjice:

	let
1. Ivan Gorše	30
2. Ivan Hrvat	30
3. Jakob Jerman	30
4. Albin Šmuk	30
5. Ivan Štublar	30
6. Jure Bubnjič	20
7. Mehmed Čustič	20
8. Jozo Davidovič	20
9. Pile Davidovič	20
10. Leopold Fras	20
11. Ljuba Turk	20
12. Slavo Vukojevič	20
13. Pero Vukojevič	20
14. Vlado Bokan	10
15. Anto Erič	10
16. Marjan Grahek	10
17. Martin Hrvat	10
18. Stipe Jankovič	10
19. Franc Kumelj	10
20. Jože Medic	10
21. Jože Poljanc	10
22. Štefan Šketa	10

23. Albin Trplan	10
24. Drago Zupančič	10

Tozd Gozdarstvo Črnomelj:

1. Olga Bahor	30
2. Franjo Dražetič	30
3. Anton Klepec	30
4. Jože Lozar	30
5. Jože Vajs	30
6. Vlado Abramovič	20
7. Stipo Davidovič	20
8. Branko Puljak	20
9. Viktor Štukelj	20
10. Adolf Vranešič	20
11. Vinko Vraničar	20
12. Marjan Brežan	10
13. Alojz Bahor	10
14. Jože Brodarič	10
15. Anton Dragoš	10
16. Anica Frankovič	10
17. Mirko Komarov	10
18. Darko Kralj	10
19. Ivan Pelc	10
20. Jakov Poplašen	10
21. Stanka Rade	10
22. Vinko Rožman	10
23. Stane Rožman	10
24. Mirko Sever	10
25. Jože Štricelj	10
26. Tomo Vardič	10
27. Ivan Vraničar	10

Tozd Gozdarstvo Novo mesto:

	let
1. Anton Skubic	30
2. Jože Šenica	30
3. Milan Vrhovšek	30
4. Marjan Klobučar	20
5. Pavel Škrbe	20
6. Pavle Blažič	10
7. Stanko Brulc	10
8. Martin Gašperič	10
9. Alojz Gorenčič	10
10. Janez Kolenc	10
11. Anton Nose	10
12. Drago Ostojič	10
13. Jože Ovniček	10
14. Alojz Pečjak	10
15. Jože Plantan	10

Tok Gozdarstvo Črnomelj:

	let
1. Vida Beslič	30 let
2. Andrej Grabrijan	20
3. Franc Mukavec	20
4. Jože Šegina	20
5. Alojz Trempus	20
6. Jože Brozovič	10
7. Ivan Grabrijan	10
8. Anton Perušič	10
9. Franc Starešinič	10
10. Peter Špehar	10
11. Ivanka Tržok	10
12. Anton Veselič	10

Tok Gozdarstvo Trebnje:

	let
1. Marija Ljubič	30
2. Alojz Marn	20
3. Alojz Plavec	20
4. Anton Skol	20
5. Alojz Strajnar	20
6. Anton Fortuna	10
7. Anton Lavrič	10
8. Ivan Murn	10
9. Andrej Slak	10

Tozd Transport in gradnje:

	let
1. Jože Ban	30
2. Alojz Kopar	30
3. Stane Kozan	30
4. Anton Murn	30
5. Dane Novak	30
6. Vladka Špiletič	30
7. Jože Turk	30
8. Karol Avsenik	20
9. Franc Blatnik	20
10. Anton Fink	20
11. Ivan Fink	20
12. Jozo Gavranovič	20
13. Alojz Jurečič	20
14. Alojz Klobučar	20
15. Anton Markovič	20
16. Franc Šmajdek	20
17. Ignac Vurušič	20
18. Teufik Abdić	10

Jubilanti dela v tozdu Novo mesto. (Foto: M. Bajt)

13. novembra je na lastno željo prekinila delovno razmerje delavka v drevnici Zdenka Frunzič iz Podturna. Z možem se je preselila v Vojvodino.

V letu 1986 so trije naši člani praznovali 50-letnico rojstva. Tako imenovana Abrahamova leta so pričakali na delovnem mestu drevničarka Besima Begović 27. maja 1986, traktorist Martin Furlan 3. oktobra 1986 in sekač Ilija Sivojnič 3. decembra 1986.

Vsem slavljenecem želimo še mnogo zdravja in sreče in vsaj približno še enkrat toliko let. Z majhnimi priložnostnimi darilci smo se jih spomnili na silvestrovanju našega tozda.

Statistika kaže, da se je naš 92-članski kolektiv v zadnjem času pomladil. Povprečna starost zaposlenih je 39 let. Povečalo se je tudi število naših upokojencev, in sicer na 58. Od tega jih 11 živi v Bosni.

Ko je pred leti revirni vodja in vodja drevnice Alojz Puhar na delovnem mestu praznoval 60-letnico rojstva, se je vsem to zdelo nekaj posebnega. Sedaj pa se je to primerilo že petemu članu naše skupnosti, za njegovim naslednikom Jožetom Šmalcem, kuharico Anico Šercelj in drevničarko Ano Gorše, 23. avgusta še revirnemu vodji Jožetu Berusu. Videti je, da je vitalni Jože tisto željo ob petdesetletnici za še enim Abrahamom zelo resno vzel. Čestitamo.

24. septembra je bilo že običajno srečanje upokojencev našega tozda. Udeležilo se ga je 28 nekdanjih sodelavcev. Po zboru v upravi v Podturnu smo jih z avtobusom zapeljali v Brestanico na ogled muzeja slovenskih izgnancev. Od tod pa so se z avtobusom povzpeli do planinskega doma na Lisci (945 m n. m.). Nazaj gredli po Mirenski dolini, kjer je bil v gostišču Dev v Mokronogu zaključek. Na srečanju so predlagali, naj bi stenski koledar ob novem letu prejeli tudi upokojenci.

30. septembra zvečer je bila v jedilnici naše menze razširjena seja osnovne organizacije ZK tozda Gozdarstvo Podturn. Poleg naših članov so bili vabljeni še zastopniki občinskega komiteja ZK, Premelč, Banovec in Fajdiga, vsi sekretarji osnovnih organizacij ZK ostalih tozdov pri GG ter predstavniki naših skupnih služb z direktorjem na čelu. Sejo je vodil inž. Niko Goleš. Za uvod je bilo posredovanih nekaj podatkov o našem tozdu in DO ter o poslovanju za prvih šest mesecev. V drugem delu so udeleženci razgovora ocenili delavnost komunistov in postavili prednostne naloge za naprej. Precej smo govorili o OD ter o delu v zvezi s snegolomom in težkih razmerah za gospodarjenje.

SLAVKO KLANČIČAR,
dipl. inž.

Podelitev jubilejnih nagrad, združena s praznovanjem dneva republike, je bila 27. novembra v prostorih naše jedilnice. Pred govorom vodje tozda so prisotni z enominutnim molkom počastili spomin umrlega delovodje Vinka Črnič. Po podelitvi je bila, kot je navada, še zakuska. Udeleženci pravijo, da je bilo odlično. Morda tudi zato, ker se je zaradi novih pravil štela jubilejantom za 10, 20 in 30 let vsa delovna doba in jih je bilo tokrat izjemoma zelo veliko, kar 25.

RAZPIS zimskega oddiha v Bohinjski Bistrici za leto 1987

Zimski oddih v sezoni se prične v Bohinjski Bistrici v soboto, 3. januarja, konča pa v soboto, 28. marca 1987:

- od 3. do 10. januarja,
- od 10. do 17. januarja,
- od 17. do 24. januarja,
- od 24. do 31. januarja (čas šolskih počitnic),
- od 31. januarja do 7. februarja,
- od 7. do 14. februarja,
- od 14. do 21. februarja,
- od 21. do 28. februarja,
- od 28. februarja do 7. marca,
- od 7. do 14. marca,
- od 14. do 21. marca,
- od 21. do 28. marca.

Cene ležišč in turistična taksa:

Delavci gozdnega gospodarstva prispevajo za enodnevno uporabo:

- cele garsonjere 1.600 din
- skupnega ležišča 300 din

Zunanji gosti prispevajo za enodnevno uporabo garsonjere 4.800 din, za skupno ležišče pa 800 din.

V tej ceni je upoštevana tudi turistična taksa.

V času zimskih šolskih počitnic od 17. do 31. januarja 1987 bo za vse koristnike uslug v Zoisovem gradu organiziran začetni in nadaljevalni smučarski tečaj. Cena tečaja je 1.500 din po osebi. Kdor se namerava tečaja udeležiti, naj to izpolni na prijavnici.

Število ležišč:

- 1 garsonjera s tremi in enim pomožnim ležiščem,
- 2 garsonjeri s štirimi ležišči,
- 3 postelje na skupnih ležiščih.

Prosimo vse, ki imajo namen zimski oddih preživeti v Bohinjski Bistrici, da se prijavijo na priloženih prijavnica najkasneje do 8. decembra 1986, kasneje pridejo v poštev samo tista ležišča in termini, v katerih bo še prostor.

V terminih, za katere razpis ne velja (december, april), bodo letovali tisti, ki si bodo prostor prej zagotovili.

Napotnice za letovanje, ki jih bomo izdali takoj po poteku razpisnega roka, boste prejeli v pisarni vašega tozda. Rezervirano sobo lahko zasedete le z vednostjo oskrbnika doma, ki mu ob prihodu izročite napotnico. Oskrbnica, Anica Rozman, je v domu vsak dan od 10. do 12. ure in od 16. do 18. ure.

Rjuhe in prevleke za vzglavnike morate prinesiti s seboj!

Med smučanjem na Gačah je možno koristiti brunarico za počitek med smučanjem in za pripravo malice. Obvestila o možnosti uporabe brunarice in ključ dobite v DSSS pri Gašperšiču ali Bobnarju.

Upravni odbor

Nevarni spominki iz vojne

Ostanki razstreliva iz 2. svetovne vojne se še vedno najdejo v Kočevskem rogu in so stalna nevarnost za ljudi.

18. novembra 1986 smo obvestili postajo milice v Dol. Toplicah, da smo v odd. 64, revir Rog, našli naslednje razstrelivo: 6 min ročnih minometalcev, kalibra 80 mm, težkih po 3 kg, in 2 mini ročnega minometalca, kalibra 80 mm, bili sta težki po 5 kg, ob njih pa še italijansko ročno bombo in eno topovsko mino. Kot se je pokazalo, gre za eksploziv iz druge svetovne vojne.

Že naslednji dan so nas obvestili, da bo prišel k nam pirotehnik, da bi najdeno razstrelivo odstranili. Res se je pripeljal, skupaj z miličniki. Pokazali smo jim najdišče in

nadloga je bila uničena na mestu samem.

O tem je pisalo tudi v Dolenjskem listu. V preteklih letih je bilo razne municije po roških gozdovih precej in pirotehnik je bil naš stalen gost. Dobro se spominjam primera iz odd. 114, kjer so se za konji pri spravi lučesa valile ročne bombe, ki so jih delavci pri pogozdovanju izkopavali z motikami.

Veliko sreče smo imeli, da pri požiganih za pripravo tal ni nikdar prišlo do eksplozije. Prav lahko bi se zgodilo, da bi delavci svoj jutranji ogenj zakurili na takem mestu. Zato je treba biti v bližini nekdanjih skladišč z razstrelivom še vedno oprezen.

BOŽO MIKLIČ

Petdesetletniki

Štirje delavci iz tozda Novo mesto so se letos srečali z Abrahamom. Petdesetletnico so praznovali: Rudi Bratkovič iz Cerovega loga, gozdni delavec; Franc Erlih iz Velikega Cerovca, sekač v Radohi; Jože Golobič iz Dolža, delavec na žagi Pogance; Stane Tisov iz Pristave, gozdni delavec iz revirja Ruperč vrh.

Viktor Erjavec iz Cerovega loga je praznoval šestdesetletnico in odhaja v zaslužni pokoj.

Ob osebnem jubileju jim čestitamo in želimo še mnoga srečna in zdrava leta.

M. BAJT

Varčevanje z energijo

Tam, kjer so pokurili ta cvetoča drva (iz našega loga), z njihovim toplotnim učinkom prav gotovo niso mogli biti zadovoljni. Dobro vemo, da pirav les, v katerem so glive že opravile svoje razdiralno delo, zgubi na teži in kalorični vrednosti. Gozdarji, ki prav zadnje čase radi poudarjamo, kako nam gozd daje pomembno energijo, ki jo pridobivamo z razmeroma majhnim vlaganjem, s slabo pripravo drv izničujemo, kar je narava ustvarjala cela desetletja.

Pirava drva na trgu niso nobena redkost, nasprotno, zelo so pogosta. Včasih, ko sta se prodajalec in kupec ravnala po predpisih standarda, je bilo drugače. Vse debelejšje oblice (nad 12 cm) so morale biti razklane in tetiva cepanih polen ni smela biti daljša od 14 cm. Taka polena so se že v gozdu osušila in glive, ki uničujejo les, se niso razvile. Nasprotno se v neobeljenih oblicah zadržuje vlaga več mesecev in les postane pirav predno se osuši. Kalorična moč se zmanjša, daleč pod normalno vrednost za zdrav les.

Narobe svet: s stroji, motornimi žagami, traktorji, dvigali in ka-

mioni smo proizvodnjo olajšali, učinke povečali, proizvod pa je slabši, kot je bil takrat, ko smo delali še vse na roke.

Ali bi ne bilo prav, da bi se gozdarji zamislili nad takim razmetavanjem energije, nad tako slabim izkoristkom lesa? Ali bi ne bilo prav, da bi spet spoštovali standard, ki predpisuje kakovost drv? Določbe standarda so smiselne (kalanje, sušenje), ne dlakocepljenje, temveč so skrb za čim koristnejšo uporabo.

Visoke norme delavce silijo, da jih skušajo doseči po bližnjici. Toda pretehtati je treba, kaj je pametnejše: nekoliko manjša norma in učinek pa zdrav les, ali velik učinek pa trhla, slabo kalorična drva, kar se ne ujema s tolikokrat priporočenim varčevanjem z lesom.

Če pa se s (cepljenjem) kalanjem drv ne moremo več sprijazniti, bi morali poskrbeti za čim hitrejšo spravilo in prevoz do potrošnika, da jih bo ta sam takoj razžagal in razcepil. Tako bomo prihranili marsikatero kalorijo, porabili manj lesa in najbolj neposredno ohranjali naše gozdno bogastvo.

V petek, 21. novembra 1986, je bila v sejni dvorani GG Novo mesto 1. seja novoizvoljenega DS z naslednjim dnevnim redom:

1. Pregled in potrditev zapisnika zadnje seje.
2. Izvolitev predsednika delavskega sveta DO in njegovega namestnika.
3. Delegatska vprašanja.
4. Razprava in sklepanje o periodičnem obračunu.
5. OD v delovni organizaciji v letu 1986, usklajenost izplačanih OD s planskimi akti, resolucijo in panožnim sporazumom, opozorilo družbenega pravobranilca samoupravljanja.
6. Normativi strokovno tehničnega kadra v družbenem sektorju.
7. Delovni koledar.
8. Informacija o osnutku skupnih temeljev srednjeročnega plana 1986—1990.
9. Obravnava odloka o omejitvi nabiranja lipovega cvetja in pridobivanja lubja lipe.
10. Imenovanje komisije za oblikovanje predlogov za podelitev državnih odlikovanj; imenovanje predsednika disciplinske komisije.
11. Zemljiškoknjižne zadeve.
12. Odgovori na delegatska vprašanja.
13. Razno.

50-letniki v tozdu Gozdarstvo Straža

Gradili so lukenjsko cesto

V letošnjem letu so se z Abrahamom srečali trije naši sodelavci, prav vsi iz revirja Brezova reber.

Leopold Gašperič se je rodil 12. julija 1936 na Malem vrhu nad Globodolom. Zaselek Mali vrh je obdan z gozdovi in Polde jim je ostal zvest še danes. Leta 1953 se je zaposlil v Gozdni upravi Poljane. V letih 1953 in 1954 je gradil lukenjsko cesto v skupini težaških delavcev. Težko kladivo je bilo njegovo glavno orodje, s katerim je razbijal kamenje. Po služenju

vojaškega roka se je od leta 1958 dalje zaposlil na Gozdnem obratu Straža. Od leta 1959 do 1962 je kuhar ogelje po gozdovih Brezove reber. S sekiro in žago je spretno ravnal in je bil eden izmed prvih delavcev, ki so dobili motorne žage. Podrl je nešteto dreves, izdelal veliko drv. Od leta 1983 je zaradi zdravstvenih razlogov moral opustiti delo sekača. Sedaj dela kot gojitelj. Gašperiča poznamo kot vestnega delavca. Vse naloge, ki so mu zaupane, vestno opravlja. Njegovo delo je vedno preudarno in temeljito.

Jože Kolenc se je rodil 10. marca 1936 v Srednjem Globodolu. Leta 1954 se je zaposlil na Gozdnem gospodarstvu Novo mesto. Gradil je lukenjsko cesto, nato pa je odšel na služenje vojaškega roka med gardiste v Beograd. Leta 1958 se je zopet zaposlil na gozdnem obratu. Sekaško delo je bilo takrat zelo naporno, zato je odšel v Ljubljano in nekaj mesecev delal pri Odpadu. Življenje v mestu pa za kmečkega fanta ni bilo in zato se je vrnil v domače gozdove. Ročne žage so zamenjale motorke, delo je postalo lažje, in tako je Jože ostal sekač, vse do leta 1983, ko je tudi on moral iz zdravstvenih razlogov opustiti delo sekača. Od tega leta dalje opravlja dela v gojenju gozdov. Kolenc je po naravi vedno vesel človek. Včasih nekoliko prekipi, vendar pa vedno pridno dela.

Alojz Pekolj se je rodil 7. februarja 1936 v Srednjem Globodolu. Njegovo prvo delo je bilo na lukenjski cesti, leta 1954. Ponovno se je zaposlil na Gozdnem obratu v

Straži leta 1959. Tudi on je poskušal z delom v Ljubljani, vendar se je kmalu vrnil in se zaposlil v gozdu. Bil je eden prvih sekačev na Gozdnem obratu Straža, ki so dobili motorne žage. Večkrat sam pravi, kako jo je ljubosumno čuval in ves dan delal z njo. Lojze se spominja tudi tega, da v tistih časih ni bilo pretežno nositi gorivo iz Straže na Brezovo reber. Poznamo

ga kot izredno pridnega delavca. Kot sekač, kljub letom, ki jih ima, redno presega normative. Mnogim mlajšim je lahko s svojim delom za vzgled. Prizadevno dela tudi v samoupravnih organih tozda.

Našim jubilentom ob življenjskem jubileju iskreno čestitamo!

STANE PIRC

Upokojil se je

Pogovor z Ivanom Štrumbeljem.

Konec novembra sva s sodelavcem Branetom Bradačem obiskala na domu v Trebči vasi pri Dvoru našega bivšega delavca, Ivana Štrumbelja.

Našla sva ga pred gospodarskim poslopjem, ko je ravno pripravljaval to in ono, kar je potrebno za kmečki praznik.

Po tovariškem stisku rok in izmenjavi običajnih besed ob snidenju naju je prijazno povabil, naj vstopiva v hišo.

Nad urejenostjo njegove domačije nisem bil presenečen, čeprav je pred približno 25 ali 30 leti začel iz nič, saj je družina znana po svoji pridnosti.

Ob prigrizku, ki nam ga je pripravila hčerka, je beseda kar sama stekla, in tako sva iz prve roke zvedela, da je Štrumbelj začel delati v gozdu, ko je bil star 16 let. Takrat so gozdni delavci prebivali še v lesenih kolibah, ki so jih napravljali sami. Iz teh še skoraj otroških let se najbolj živo spominja jasnega

večera, ko so trudni popadali po pogradih, se pokrili s slabimi odejami in suknjiči in zaspali. Zjutraj pa niso mogli verjeti, da je gozd prekrila do kolen debela snežna odeja in prvi korak s pograda je bil korak v sneg. Tudi mrz, ki je tako nenadoma pritisnil, je opravičil svoje. Preden so lahko dobro zakurili, so jim telesa in zobje pošteno drgetali.

Mogoče je prav ta dogodek vplival nanj, da je za kratek čas zapustil gozdarsko delo. Toda kmalu se je spet vrnil. Medtem pa so se v gozdarstvu začele dogajati nove, do takrat neznane reči. Pojavile so se prve enoročne motorne žage. Spet so oživela tekmovanja v gozdarstvu, sicer čisto drugačna kot takratna po vojni, koso sekači tekmovali le, kdo bo izdelal v določenem času več sortimentov. Prvo tako tekmovanje je bilo 1961. leta v tozdu Podturn pri Jazbini. Ivan Štrumbelj je takrat sploh prvič tekmoval in celo zmagal!

Na najvišjo zmagovalno stopničko je stopil leta 1970, ko je na državnem prvenstvu sekačev v Rogaški Slatini postal državni prvak. Bil je večkrat republiški in državni reprezentant; o tem pričajo številne plakete. Pravi, da bi lahko z njimi prekril stene ene sobe. Poudariti moramo tudi, da je ves čas dela v gozdarstvu dosegal nadpovprečne delovne rezultate, za katere mu lahko samo še ponovno čestitamo.

Letos avgusta se je Štrumbelj invalidsko upokojil, vendar družinska tradicija ostaja, saj je njegov sin že v naših gozdarskih vrstah.

FRANC ČIBEJ

Tekmovalni uspehi Ivana Štrumbelja.

Štrumbelj je na tekmovanjih sekačev v okviru GG, Slovenije in Jugoslavije dosegal dolga leta lepe uspehe v posamični in ekipni kon-

kurenci. Večkrat je bistveno prispeval k uspehom ekipe tozda Straže, GG Novo mesto in Slovenije.

Naj naštejemo le najpomembnejše uvrstitve:

Leta 1970 v Rogaški Slatini prvak Jugoslavije in član zmagovalne ekipe Slovenije.

Leta 1977 v Ljubljani prvak Slovenije in član zmagovalne ekipe GG Novo mesto.

Leta 1978 prvak GG Novo mesto v Črnomlju.

Leta 1979 ekipni prvak Slovenije (Črni vrh nad Idrijo), skupaj z Bobnarjem in Grandovcem.

Leta 1980 ekipni prvak Slovenije (Črna na Koroškem: 1. Grandovec, 2. Štrumbelj, 3. Fink).

Leta 1981 v Kočevju prvak Slovenije.

Leta 1982 prvak GG Novo mesto v Trebnjem.

Vse to pa še niso vsi tekmovalni uspehi Ivana Štrumbelja.

Duhovite besede, katerih ni v zapisniku seminarja o gozdnih učnih poteh v Radovljici (od 20. do 21. novembra 1986)

Informacija in vic

Dr. Anko je v uvodnem referatu podal tudi rezultate ankete, to je podatke o obisku dosedaj zgrajenih gozdnih učnih poti. Rekel je tudi tole: »Najbolj uspelo informacijo o poti da ponavadi tisti, ki jo je obiskal in je bil zadovoljen.« Med vrsticami pa je še dodal: »Taka informacija je kot vic. Najnovejši vic, ki je krožil zadnjič po Ljubljani, mi je že drugi dan povedal nekdo še po telefonu iz Zagreba. Je že tako. Imamo pač take in take vice.«

Glas iz občinstva, močno štajersko obarvan:

»No, take za dva, šest in več mesecev.«

Agitacija

Profesor Kunaver je prvega dne v razpravi povedal, da se mu zdi čudno, da imamo gozdarji veliko posvetovanj in seminarjev in tudi to naše v popolnem zatišju. Nihče drug ne ve za to. »Poglejte, na primer,« je nadaljeval, »že navsezgodaj zjutraj sem v postelji lahko poslušal po radiu, kakšne prireditve bodo danes v Sloveniji, toda ta naša ni bila omenjena. Še v avtu med vožnjo sem kar naprej poslušal pozive o zagotovitvi zdravega okolja v Ljubljani.«

Vodja prvega dne posvetovanja, mag. Robič: »No, glede prvega res ne vem, zakaj tako, glede čistega okolja pa vemo, da je to samo zaradi referenduma, ki bo v nedeljo v Ljubljani.«

Merilo pomembnosti

Primer, kako novinarji obravnavajo naše gozdarske probleme, je povedal dr. Anko: »Kot veste je bilo spomladi na gospodarskem razstavišču veliko posvetovanje o propadanju gozdov. Drugi dan sem zanalasč z ravnilom izmeril velikost stolpca v časopisu, ki je poročal o tem. Nameril sem točno toliko cm, kot so jih novinarji posvetili notici, da je eden od ljubljanskih kuharjev na mednarodnem tekmovanju za nadevano raco dobil medaljo.«

Manjšina

Na dnevnem redu posvetovanja je bila tudi točka gozdne učne poti za naše manjšine. Mnogi so bili prepričani, da gre za naše Madžare in Italijane, nekateri celo da za zamejce. No, pa smo izvedeli, da so to tisti z manjšimi sposobnostmi, telesnimi okvarami (paraplegiki) in slabovidni ter slepi.

Drugi dan smo tematiko obravnavali poskupinah. V moji skupini so se nekateri pritoževali, da doma ne najdejo pravega razumevanja za učne poti. Očitajo jim, da so se s tem izognili rednemu delu. Zato je padel predlog, da bi morali povsod najprej na pot peljati svojega direktorja. »Veste, tudi naši direktorji so včasih posebna manjšina,« je pripomnil eden od mlajših Kočevjarjev.

Štrumbelj na pripravi za tekmovanje 1978 v Jazbinah pri Podturnu. (Foto: J. P.)

Resnica o konjih

Inž. Šertelj iz GG Slovenj Gradec je bil edini, ki je povedal nekaj svojih pripomb v zvezi s filmi. Med drugim se je tudi čudil, zakaj kar v dveh gozdarskih filmih prikazujejo bele konje, ki brez potrebe tekajo sem in tja.

»Morda pa je to reklama za kobilarno Lipica in je ta prispevala za film,« je duhovito pripomnil nekdo.

»Ne, ne. Prav gotovo ne,« je to takoj zanikal strokovni sodelavec pri filmu inž. Smolej. »Veste, vsak režiser rad doda kaj svojega. In ta se je spomnil pač na konje.«

Resnico je odkril eden od meni nepoznatih tovarišev, rekoč: »Moram se oglasiti, namreč tudi pri nas doma imamo tri konje. Veste, konje smatramo za najbolj plemenito žival. Morda je hotel režiser s tem poudariti vsebino filma.«

No, sedaj veste to tudi vi.

Radovedna mladina

Inž. Prelesnik iz Kočevja, ki se precej ukvarja z mladino prek gozdarskih krožkov v naravi, ki jih vodi, je pri poročanju o svoji obliki izobraževanja povedal tudi tole: »Veste, naša mladina je zelo radovedna in kritična. Nekoč sem pripeljal na Bazo 20 skupino osnovnošolcev, pa me je eden vprašal: 'Tovariš, zakaj pa sta bili na Bazi 20 dve kuhinji?'»

SLAVKO KLANČIČAR, dipl. inž.

Pisati ali ne pisati

Sredi novembra je imel sejo uredniški odbor »Dolenjskega gozdarja«. Glavna beseda je tekla o vsebini glasila in o pomankanju prispevkov zanj. Vodja enega izmed naših tozdov, ki ga doslej še nisem zasledil med pisci sestavkov, je rekel tudi to:

»Enkrat sem se že pripravil, da bi nekaj napisal, pa sem kmalu odnehal. Zbal sem se, da bi kdo od mojih sodelavcev mislil, da pišem zato, da bi kaj zaslužil.«

Naj v imenu vseh »zaslužkarjev« na račun našega glasila odgovorim njemu in vsem tistim, zaradi katerih je kolega odložil pero, naslednje:

»Doslej sem vedno mislil, da naši ljudje ne pišejo, ker jim to ne leži in ker se ne izplača. Najbolje je, da kar sami ugotovite resnico. Na primer, kaj napišete.

SLAVKO KLANČIČAR, dipl. inž.

PLAN DELOVNEGA ČASA ZA LETO 1987

	meseci												skupaj
	jan.	feb.	mar.	apr.	maj	jun.	jul.	avg.	sep.	okt.	nov.	dec.	
1. število koledarskih dni	31	28	31	30	31	30	31	31	30	31	30	31	365
2. število nedelj in sobot	4,4	4,3	5,3	4,3	5,4	4,3	4,3	5,4	4,3	4,4	5,3	4,3	52,40
3. število republiških in državnih praznikov	2			1	2		2				1	1	9
4. število delovnih dni	22	21	23	23	21	22	22	22	23	24	21	22	264
5. število delovnih ur	168	168	184	176	168	184	176	176	184	184	168	176	2112
6. število ur praznikov	16			8	16		16				8	8	72
7. SKUPAJ UR V MESECU	184	168	184	184	184	184	192	176	184	184	176	184	2184
8. število dni za obračun OD	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	22	23	275
9. število ur za obračun OD	184	184	184	184	184	184	184	184	184	184	176	184	2200

1. Plan delovnega časa je sestavljen na podlagi delovnega koledarja za leto 1987.

2. Za izravnavo obračuna po mesecih bo obračun za januar z vključno 29., julij s 30.

3. Četrto soboto v maju bomo delali za solidarnostni prispevek za odpravljanje posledic naravnih nesreč (ta dan ni upoštevan v urah za obračun OD).

4. OD se obračunava po urah, navedenih v vrsti 9.

5. Obračuni se zaključujejo zadnjega v mesecu (razen januarja in julija).

6. Zaradi izravnavanja mesečnega števila ur bo delovna sobota 9. maja za 31. december.

7. V letu 1987 je 2200 ur, ker prenesemo iz leta 1986 dva dni.

8. Proizvodni delavci nadoknadijo en deževni dan v mesecu, tretjo soboto, en deževni dan se ne obračuna, zato je število ur za vse delavce enako. Morebitni presežek ur pri proizvodnih delih se bo poračunal v mesecu decembru.

Najljubša igra

Bilo je predleti. Otroka sta bila še zelo majhna in telefon smo imeli pri hiši komaj nekaj mesecev.

»Lepa reč, zdaj pa imamo! Videti je, da bo kar pol plače šlo za telefon,« mi ob prihodu iz službe,

Lepa si, domovina moja

Gledam skozi okno in opazujem pokrajino.

Vidim hiše, polja, travnike in gozdove, ki so pisano obarvani. Vse to je moja domovina! Jesen je in vsaka stvar ima svojo barvo. Vse je prekrasno. Veter neslišno pihlja in gozdovi pojejo žalostne pesmi. Rada jih poslušam, ker pojejo o domovini. Ko se sprehajam po gozdu, kjer se je tudi naselila jesen, hodim po morju listja. Hodim po svoji domovini. Ampak nisot le travniki, polja, gozdovi, tu so tudi ceste in železniške proge in po njih se odpeljemo, da bi videli svojo domovino. Tu so tudi jezera in reke, ki so ogledalo soncu, luni in zvezdam v moji domovini.

Vse to je moja domovina. Rada jo imam.

MATEJA BERLAN, 5. b. O. Š.
XII. SNOUB Novo mesto

namesto prijaznega pozdrava, reče soproga in mi pomoli pod nos račun.

»Najbrž preveč telefoniraš okoli raznim sorodnikom,« jo bomem.

»Ti pa nehaj doma službeno telefonirati,« ni ne ostane dolžna.

»Drugi pametni ljudje v službi opravijo tudi zasebne pogovore, ti pa, takole...«

Obetala se je družinska nevihta. Toda zmagal je razum in dejstvo, da je tako velik znesek čisto enostavno nemogoč.

»Očitno gre za napako. Takoj jutri stopim na pošto,« hitro obljubim.

Popoldan pa slišim, kako se ženi na mati, ki občasno pazi na najmlajšega, hvali pred sosedo:

»Naša dva sta pa zadnje čase tako pridna. Najraje se igrata s telefonom...«

»Hopla!« se mi posveti in hitro skombiniram možno kombinacijo. Takoj pokličem nadobudneža:

»Kako se pa igrata s telefonom?«

»Čisto enostavno, oči. Pogledaš v tisto debelo knjigo in potem številke zavrtiš na telefonu. Ne veš, kako je zabavno. Neka teta je skoraj ponorela, ko sva jo poklicala 7-krat zapored.«

»Tudi jaz bom ponorel,« sem vzkliznil in pričel iskati njuni ušesi.

SLAVKO KLANČIČAR, dipl. inž.

Zadovoljstvo prvega

Na letošnjem jesenskem posvetovanju republiškega diča v Mariboru je znani mariborski gozdar in učitelj mladine inž. Franc Cafnik povedal tri pravila, ki jih vedno razloži, ko je govora o gobah. Glasijo se takole:

1. Nabiraj le tiste gobe, ki jih dobro poznaš.

2. Ostale pusti za tiste, ki jih poznajo.

3. Ne brcaj gob. Tako boš jutri, ko ponovno prideš, mislil, da si prvi. Ta občutek pa je nekaj najlepšega.

Za nas pa je še dodal: »Pa naj bo to v gozdu ali doma. No, saj veste, kako je s tem!«

SLAVKO KLANČIČAR, dipl. inž.

Najbrž ste spregledali

Na prvi strani Dolenjskega lista od 11. septembra 1986 je bila objavljena kratka notica v okvirju z naslovom: »Deseterica med najboljšimi v Sloveniji«. Najbrž tudi niste opazili, da sta med tistimi najuspešnejšimi temeljnimi organizacijami po zaključnem računu 1985 tudi tozda Gozdarstvo Straža in Podturn. Pregled je napravila Gospodarska zbornica Slovenije in je bil objavljen že prej v 34. številki Gospodarskega vestnika. Na rešetso so imeli 3845 delovnih organizacij.

Očitno imajo druge drugačna merila, saj je bil tozda Gozdarstvo Podturn kljub največji učinkovitosti v domačem tekmovanju uspešnosti temeljnih organizacij šele na 7. mestu.

SLAVKO KLANČIČAR, dipl. inž.

Glasilo izdaja delavski svet gozdnega gospodarstva Novo mesto — Odgovorni urednik ing. Janez Penca. Uredniški odbor: Mirko Bajt, Franc Bartolj, Tone Fabjan, ing. Jože Falkner, ing. Slavko Klančičar, Uroš Kástelic, Matija Mazovec, ing. Jernej Piškur, Janez Šebenik, Abgelbert Tesari.

Izhaja enkrat na mesec v 1100 izvodih. — Uredništvo: Novo mesto, Gubčeva 15 — Časopisni stavek, filmi in prelom DIC Novo mesto, TOZD Grafika: tisk Tiskarna Novo mesto.